

VN
10532

MINH TÂM — VĂN BIÊN

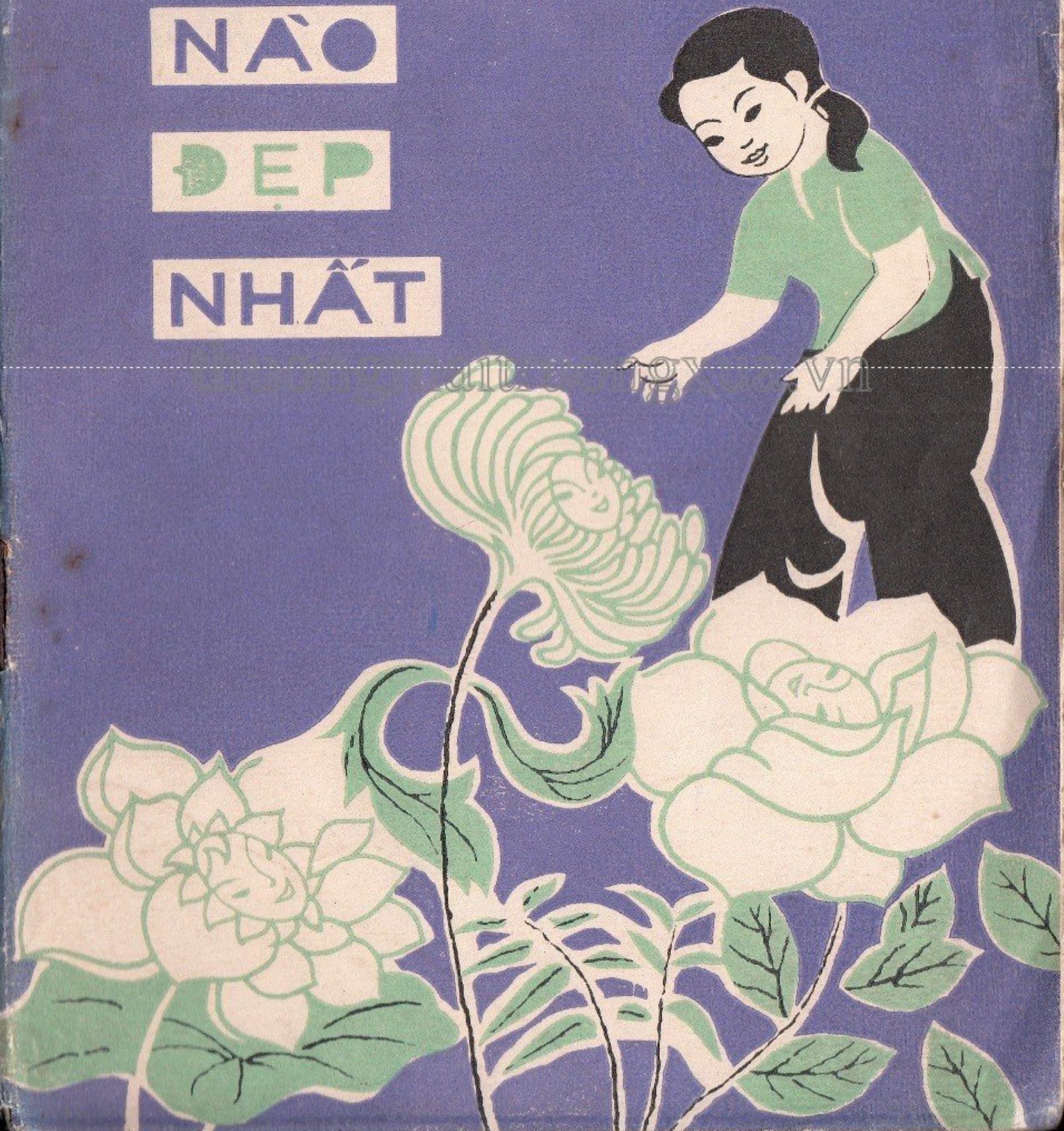
KIM DỒNG

HOA

NÀO

ĐẸP

NHẤT

MINH TÂM — VĂN BIÊN

DV/12
M312T

HOA NÀO ĐẸP NHẤT

KỊCH THƠ MỘT HỒI

Bìa và minh họa của TRƯƠNG QUÁ

thuongmaitruongxua.vn

1053
QUANG-NH

Đ-3404

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

HÀ NỘI — 1969

Nhân vật

HOA ĐÀO
HOA MAI
HOA BAN
HOA QUỐC KHÁNH
HOA SEN
HOA HỒNG
HOA CÚC
HOA LA-DƠN
HOA QUỲNH
VÀ CÁC HOA KHÁC

CỤ TÙNG (cây tùng già)
ÔNG CON
BƯỚM NÂU
BƯỚM VÀNG
BÁC ONG NHẠC TRƯỞNG
ÔNG BƯỚM VÁN CÔNG
BÉ HOA 7 tuổi
ÔNG LÃO TRỒNG HOA 80 tuổi.

thuongmaitruongxua.vn

Chuyện xảy ra trong một vườn hoa vào một sáng đầu xuân năm Việt nam chống Mỹ.

Màn phụ

Trên con đường làng. Nắng xuân.

Trăm hoa lũ lượt đi. La-dơn mang những chiếc kèn màu trước ngực. Cúc đại đoá vừa đi vừa chải lại mái tóc quăn, vàng óng. Anh Chân chim áo tím tung tăng. Mỗm sói vừa chạy vừa thở. Chú em Mào gà mặt đỏ gay. Chị Đồng tiền gầy ghom đi cạnh chị Sen béo tròn. Người dù đỏ, kẻ nón xanh... Họ chuyện trò râm ran, lớp này đến lớp khác. Các cô bướm, cậu ong nhìn theo.

BƯỚM NÂU: Họ đi đâu thế nhỉ?
 ONG CON: Ngày hội hoa sắp mở
 Cậu không biết hay sao?
 Có cùng đi không nào?
 (Lắng nghe.)
 Trống giục lên rồi đó.
 Có tiếng trống xa xa.

TIẾNG LOA: Hôm nay ngày hội trăm hoa
 Chọn bông đẹp nhất chúng ta cùng bầu
 Dầu là hoa nội
 Dầu là hoa rừng
 Xin mời các bạn về mừng hội xuân.

BƯỚM NÂU: Bông hoa đẹp nhất
 Chúng ta chọn bầu.
 Cậu chọn hoa nào?

ONG CON: Dầu hoa nở ngày
 Hay hoa nở đêm
 Hoa đứng bên thềm
 Hay đi chân đất
 Hoa nào đầy mặt
 Là hoa tở bầu.

BƯỚM NÂU: Nhưng hoa nào nhất?

ONG CON: Hoa nào đầy mặt!

*Bướm nâu tức mình bỏ đi. Bướm vàng vừa đi tới
 ong con hỏi bướm vàng.*

Cậu chọn hoa nào?

BƯỚM VÀNG: Hoa mặc áo vàng
 Hoa quàng khăn đỏ
 Hoa có dù che
 Hoa hè hoa hội
 Hoa nội, hoa ngàn
 Rực rỡ huy hoàng
 Là hoa tở chọn!

ONG CON: Nhưng hoa nào nhất?

BƯỚM VÀNG: (bướng) Hoa nào hoa nào
 Hoa nào rực rỡ.

ONG CON: (tức mình) Nhưng hoa nào nhất?

BUỒM VÀNG: (văn bướng) Hoa nào hoa nào
Hoa nào rực rỡ.

Vừa lúc đó bác ông nhạc trưởng ra, trước ngực
mang chiếc loa kèn to.

BÁC ONG: Cậu ông ư nhụy
Cô bướm say màu
Cứ thể cãi nhau
Có mà hết buổi!
Nắng vàng phơi phơi
Ta hãy nhanh chân
Đến hội mùa xuân
Cùng nhau phân giải.

Tất cả vỗ tay. Bác ông cầm kèn thổi; ông, bướm
lục lục kéo đến, vừa múa vừa hát.

ĐỒNG THANH Nào, ta giống trống nổi kèn
Gọi chị, gọi em
Gọi xanh cho lá
Gọi quả cho cây
Cho xuân nhựa dầy
Cho hoa thêm mật
Gọi màu cho đất
Gọi gió đưa hương
Gọi nắng mười phương
Cùng về đại hội.

HẠ MÀN

Mở màn

Cúc đại đoá đang nghiêng xuống hồ sửa lại làn tóc
rối. Dưới hồ, chị Sen cười san những nõn lá xanh.
Trong vườn, Hồng nhung e thẹn, mấy giọt sương mai
còn đọng trên má phớt hồng. Chị Quỳnh thon thả

trong chiếc chận kiềng to. La-dơn cười rạng rỡ. Anh
Mỡm sỏi càn nhàu bên chủ bé Chân chim nghịch ngợm.
Chị Đào ào đỏ đang có vẻ mong chờ ai...

Hai chủ ông thợ đang đứng trên cây một băng
biển ngừ:

«Hoan nghênh ngày hội trăm hoa
Bông hoa đẹp nhất chúng ta chọn bầu».

Xa xa, trên ngọn xoan, chị ong tự vệ đang quan
sát bầu trời. Trời trong, vài cô mây mặc váy trắng
xóa nhìn xuống vườn hoa mỉm cười. Ven hồ, Bướm
nâu đang hỏi chị Sen.

BUỒM NÀU: Kia chị
Hè đã về đâu!
Đào, Mai vừa hé nụ...

HOA SEN: Mùa xuân vừa chớm tới
Lộc biếc đậu trên cành
Chị phải nở nhanh nhanh
Cho kịp về đại hội.
(Chỉ Cúc.) Kia chị Cúc
Đang chải tóc ven hồ
Chẳng kịp đợi mùa thu.

HOA CÚC: (ngừng tay chải) Em đợi từ thu trước
Ngày đêm vội bước mau
Lội qua mùa đông buốt
Nắng thu đã phai màu!

CÁC HOA: Nào chị Cúc, chị Sen
Lại đây cùng chúng em
Hoa bốn mùa đông đủ
Vườn ta càng vui thêm.

HOA CÚC: Vâng,
Em đang chờ nắng lên
Nhuộm vàng thêm mái tóc.

HOA SEN: Chân em còn lấm bùn
Các bạn chờ một lát...
Hoa Quốc khánh⁽¹⁾ ra, áo màu quốc kỳ. Các hoa nhìn, ngạc nhiên.

MỘT HOA: Mời bạn vào vườn nghỉ
Chắc bạn đi đường xa?

HOA KHÁC: Bạn từ phương bắc qua
Hay từ phương tây đến?

HOA QUỐC KHÁNH:
Chính đất này thương mến
Sinh em giữa mùa thu.

HOA CÚC: *(nói với hoa Quốc khánh)*
Gặp chị từ thu trước
Xa nhau nửa năm tròn
Vẫn tươi vẫn thắm vàng son màu cờ.
*(Với các hoa) Đây rồi, hoa của ước mơ,
Bông hoa Quốc khánh đợi chờ bấy lâu
Các hoa vui mừng rủ hoa Quốc khánh vào vườn.
Hoa Ban ra, váy trắng.*

HOA BAN: Từ núi rừng xa xôi
Em về mừng đại hội
Mang theo màu mây núi
Góp thêm sắc cho đời.

CÁC HOA: A, chị Ban
Lần đầu gặp gỡ
Đã thấy yêu thương
Hoa nội hoa ngàn
Cả nhà sum họp.

(1) Một loại hoa mới do cụ Nguyễn Công Tiểu, nhà nông học lão thành, đã dày công nghiên cứu lai tạo nên. Hoa có nhụy vàng, cánh màu đỏ tươi giống màu quốc kỳ, nở đúng vào dịp mừng hai tháng chín.

(Hoa Mai ra, áo vàng.)
Kìa chị Mai vàng
Từ khói lửa miền Nam.

HOA MAI: Xin chào các bạn
Núi cách sông ngăn
Em về có muộn?

CÁC HOA: Mùa xuân vừa chớm
Nắng hồng mới sang.

HOA ĐÀO: *(chạy ra nắm tay hoa Mai)*
Một bóng Mai vàng
Mười ba năm thương
Mười ba năm nhớ.

Bao năm khói lửa ngút ngàn,
Giặc qua giặc đốt vẫn vàng hoa mai.
Cụ Tùng chống gậy ra.

CỤ TÙNG: Xin chào hoa chị, hoa em,
Đủ Nam, đủ Bắc, vườn thêm tung bừng.
Đồng quê cho đến núi rừng,
Trẻ, già, trai, gái, ta cùng vui xuân.

CÁC HOA: — Dạ.
— Kính chào ông ạ.

BƯỚM NÀU: *(lặng tai nghe ngóng)*
Có tiếng gì lạ...

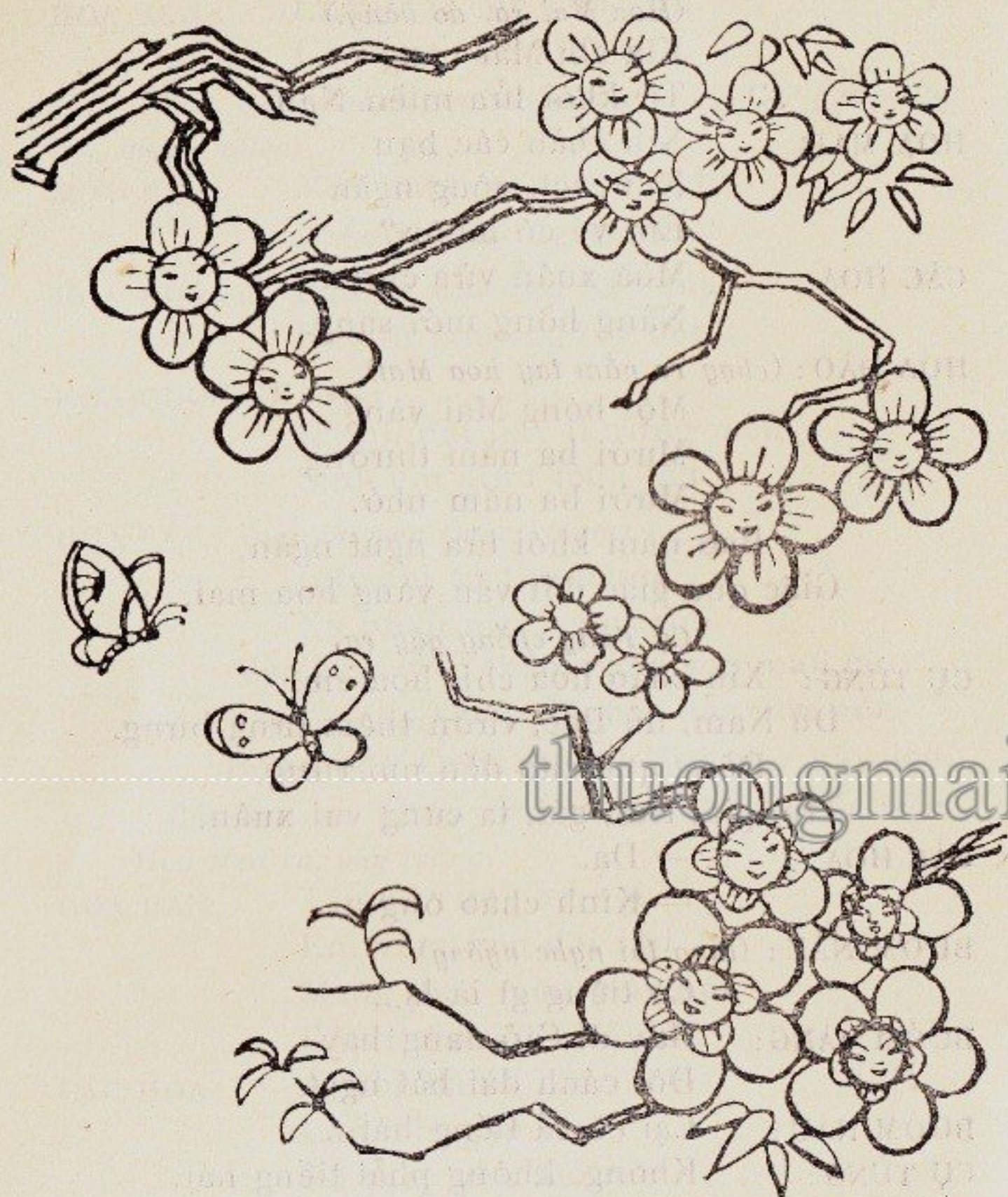
BƯỚM VÀNG: Hay di Gió đang bay
Đôi cánh dài bát ngát.

BƯỚM NÀU: Lại có cả tiếng hát...

CỤ TÙNG: Không, không phải tiếng hát,
Tiếng bé Hoa đọc bài.

Có tiếng bé Hoa đang đọc một bài thơ:

« Ai yêu các nhi đồng
Bằng Bác Hồ Chí Minh
Tinh các cháu ngoan ngoãn
Mặt các cháu xinh xinh
Mong các cháu cố gắng

Thi đua học và hành
Tuổi nhỏ làm việc nhỏ
Tùy theo sức của mình...⁽¹⁾

Tiếng đọc bài mỗi lúc một to dần.

(1) Trích trong thư của Bác Hồ gửi nhi đồng nhân dịp Trung thu năm 1952.

CỤ TÙNG: Cô bé đáng yêu quá
Sớm nào cũng học bài
Như chim non thánh thót
Hát mừng trong nắng mai.

BƯỚM VÀNG: (lắng nghe) Có tiếng chân ai...

ONG CON: Chắc tiếng cành cây rụng.

BÁC ONG: Bao năm sống ở chốn này,
Mà chưa phân biệt tiếng cây tiếng người.
Gió nào lay động cành mai,
Hoa nào đang nhả hương bay khắp vườn?
Ong nào say nhụy say hương.
Bướm nào giỡn nắng trong vườn nhà ai?

CỤ TÙNG: Lão đoán không hề sai!

CÁC HOA: Thế cụ bảo ai?
Cây lá thì thầm
Hay là di Gió?

CỤ TÙNG: Tiếng chân người đang đi
Ông lão trông hoa đó.

TẤT CẢ: À!

ONG CO: Tớ biết ngay mà!

BƯỚM NÀU: (lờm) Sao bảo tiếng rụng cành cây?

CỤ TÙNG: Bao năm trên mảnh đất này.
Ta quen tất cả tiếng cây tiếng người.
Quý sao ông lão tám mươi,
Tháng năm khó nhọc vì đời vì hoa.
Hoa nào chịu nắng chịu mưa,
Hoa nào ngại rét, chỉ ưa nắng hè.
Cháu Đào mừng gió xuân về,
Cháu Mai gặp lạnh, hoa e muộn màng.
Cúc kia muốn có tóc vàng,
Tiếc gì không nhuộm cho nàng nắng thu.
Ngày xuân nở trắng hoa Mơ,
Đền ơn ông lão bạc phơ mái đầu.

Sớm chiều một dải đất nâu,
Bàn tay người tạo những màu hoa tươi.
(Ngừng một lát.) Ông lão kia rồi...
TẤT CẢ: Cả cô bạn chúng ta!

Ông lão trồng hoa và bé Hoa ra. Bé Hoa đội mũ
rơm. Hoa, lá, ong, bướm vây tay chào mừng.

BÉ HOA: Chào bạn bướm, bạn ong,
Chào hoa vàng, hoa đỏ.
Đêm qua nổi cơn dông
Có bạn nào mất ngủ?

ÔNG LÃO: Cháu xem lại dò Lan,
Con bé không quen lạnh.

BÉ HOA: (chạy đến dò Lan, mở nắp dây)
Nào dậy thôi, cô bạn
Ấm lắm rồi ngủ quên
Kia xem nắng đã lên.

(Ngồi xuống bắt sâu, vừa làm vừa hát.)

Một con sâu
Hai con sâu
Mày trốn đâu
Tao cũng bắt.

(Qua cây khác.)

Ba con này
Bốn con này
Tao đổ mỳ
Chạy đâu thoát!

(Sang hoa khác.)

Chào chú em Mào gà!
Chọi nhau cùng ai đó
Mà mặt mày bừng đỏ?

(Sang hoa khác.)

Chào anh bạn Chân chim
Thuở trước nhảy trên trời

Nghịch đuổi sao té ngã
Xuống trần làm hoa chơi.

(Qua cây khác.)

Đây rồi chị Dạ hương
Ban ngày trốn đâu mất?
Đêm xòe trăm cánh thơm.

(Đến trước cây Thược dược.)

Ông ơi ông, chân ước
Mượn mùi hoa Dạ hương

Khoác lên cánh Thước được
Cho bông nào cũng thơm.

ÔNG LÃO: (ngừng tay, nhìn cháu âu yếm)
Cháu ông nghĩ hay đó
Để ta làm thử xem
Ta dân cần phép tiên
Ta dân cần sách ước
Bàn tay ta làm nên.

Bé Hoa sang cây khác.

BÉ HOA: Cây này ghép dạo nọ
Một mùa đông đã qua
Bao giờ cây ra hoa
Ta sẽ đặt tên mới
Tên gì hay, ông ơi?

ÔNG LÃO: Cốt sao hoa đẹp cho đời
Tên hoa, cháu ạ, ta rồi nghĩ sau.

BÉ HOA: (với hoa) Hoa ơi, hoa nở mau
Kìa bướm ông đang đợi
Chờ xem cô bạn mới
Sắc hương có đậm đà?

(Nhìn cả vườn, hỏi ông.)

Ông ơi, trong vườn ta
Bông hoa nào đẹp nhất?

Ông lão ngừng tay xới.

ÔNG LÃO: Ông trồng hoa cả đời
Hoa đưa đến tay người
Tất cả đều hoa tươi...

BÉ HOA: Nhưng
Hoa nào đẹp nhất?

ÔNG LÃO: Ngày xưa, đời khổ lắm
Người buồn, hoa không tươi.
Nay hoa thắm lại với người,
Hoa đi khắp chốn chia vui mọi nhà,

Bông hoa đẹp nhất, chính là...

Ông yêu tất cả những hoa ông trồng.

BÉ HOA: (nũng nịu) Cháu cũng yêu tất cả
Nhưng... đẹp nhất hoa nào?

Ông nói cho cháu rõ.

ÔNG LÃO: (cười) Thôi, cho ông khất
Lần sau trả lời
Hôm nay tốt trời
Ta cố làm xong

BÉ HOA:

Mấy luống hoa hồng
Vườn sau đang đợi.

Vàng.

Chào cô áo tím dễ thương
Chào chị hoa Ban váy trắng!

Hai ông cháu vào. Bé Hoa vừa đi vừa hát:

« Rủ nhau bỏ củi

Là hoa Đầu riu

Lo sáng lo chiều

Là hoa Bông cái

Rủ nhau làm vải

Là chị hoa Bông

Thơm ngát cánh đồng

Là anh hoa Lúa

Hay làm hay múa

Là chị Vòng xay

Bay lượn tới ngày

Là cô Bướm bướm.

MỘT HOA:

Có mấy ả sâu đo

Cắn mình cả đêm qua

Có bé Hoa bắt hết.

HOA KHÁC:

Đêm qua trời mưa to

Cánh tay em bị gãy

Có bé lại buộc cho.

BƯỚM NÂU:

Có bé dễ thương thật

Chăm học lại chăm làm

Ông lão cưng cô nhất...

*Có tiếng ồn ào. Bác ông nhạc trưởng dẫn đàn ong bướm
văn công ra, họ vừa đi vừa múa hát.*

(1) Phỏng theo đồng dao

ONG BUỒM VĂN CÔNG:

Nào, ta gióng trống nổi kèn
Gọi chị, gọi em
Gọi xanh cho lá
Gọi quả cho cây
Cho xuân nhựa đầy
Cho hoa thêm mật
Gọi màu cho đất
Gọi gió đưa hương
Gọi nắng mười phương
Cùng chào đại hội.

Tiếng rung chuông. Tất cả trở lại trật tự.

CỤ TÙNG (khoan thai đứng dậy)

Hôm nay đông đủ
Hoa đẹp khắp miền
Cô Ban dịu hiền
Quê từ Tây bắc
Bước chân thoăn thoắt
Vượt suối băng đèo
Mây núi mang theo
Về mừng đại hội.

(Hoa Ban đứng dậy. Tất cả vỗ tay.)

Nhịp cầu chưa nối
Đất nước chia hai
Vẫn thấy cô Mai
Áo vàng duyên dáng
Dù cho sông cạn
Dù cho núi mòn
Tấm lòng sắt son
Ai chia cắt nổi!

(Hoa Mai đứng dậy. Tất cả vỗ tay rầm rập.)

Thưa cùng các bạn
Hoa đỏ, hoa vàng,

Hoa tím nhớ thương,
Hoa hồng tươi mát,
Cô Sen thơm ngát
Dịu cả ngày hè,
Cô Cúc vàng hoe
Mái đầu mới chải,
Mào gà sồi nổi
Vừa mới chọi nhau.
Cô Quỳnh trắng phau
Tâm hồn rộng mở.
Trăm hoa hơn hở
Đại hội bắt đầu,
Chúng ta chọn bầu
Bông hoa đẹp nhất.

Tất cả vỗ tay rầm rộ.

HOA QUỐC KHÁNH: (đứng lên)

Trăm hoa đều đẹp:
Hoa thi áo kép
Hoa thi áo đơn.
Hương Huệ ngát thơm,
Hương Quỳnh thoang thoang,
Phù dung nở thoáng,
Vạn thọ lâu tàn,
Thủy tiên cao sang,
Chị Nhài giản dị,
Thêu thùa tỉ mỉ
Là chị Tường vi,
Đơn giản ai bì
Là anh hoa Giẻ.
Mỗi người mỗi vẻ
Biết chọn làm sao?
Biết tiêu chuẩn nào
Là quan trọng nhất?
Là màu, là sắc

Là dáng hay hương?
Xin phân cho tường,
Rồi ta cùng chọn.

Tất cả xôn xao.

ONG CON: Khó quá, khó quá!

HOA CÚC: (trịnh trọng)

Đẹp nhất là sắc
Thứ hai, dáng hình
Thứ ba, hương ngát
Chọn bầu cho tinh!

HOA HỒNG: (điềm đạm)

Hoa nào người cũng yêu thương,
Bông hoa đẹp nhất là hương trong lòng.

Rộng dài trời đất mệnh mỏng,
Chút hương gió thoảng bay cùng thế gian.

HOA CÚC: Chút hương gió thoảng
Kể thì cũng hay
Nhưng xin hỏi ngay:

(Đang hăng.) Vì thử vườn ta

Tất cả trăm hoa

Đều cùng một dáng

Đều chung một màu

Thì sẽ ra sao?

Có tiếng cười xôn xao.

HOA SEN: Hoa tàn, sắc cũng chóng phai,
Riêng hương còn đọng trong người lâu hơn.
Bông hoa đẹp nhất mùi hương.

HOA QUỲNH: Thưa cùng các bạn hoa xuân:
Cả ba tiêu chuẩn đều cần như nhau.

Tất cả xôn xao, kể lể dần, người tán thành.

CỤ TÙNG: (khẩu thai, đứng dậy, tay vuốt chòm râu bạc)

Dầu là hoa kếp

Dầu là hoa đơn,

Dầu cô La-dơn

Hay cậu Mỗm sói,

Dầu áo đỏ chói

Hay váy trắng, xanh,

Dầu hoa trên cành

Hay hoa dưới đất,

Hoa treo cành thấp

Hay đỗ cành cao

Hoa leo bờ rào

Hay trồng chậu kiểng,

Hoa che lọng tía

Hay sống mặt bùn,

Hoa mọc giữa rừng

Hay đi chân đất.
Cậu này đầy mặt,
Cô kia hương nhiều,
Hoa mọi người yêu
Là hoa đẹp nhất:

Vỗ tay rầm rộ

ĐỒNG THANH: Hoa mọi người yêu
Là hoa đẹp nhất.

HOA ĐÀO: *(đến bên Mai vàng, cảm động)*
Hai tay ôm bạn Mai vàng,
Mà nghe thồn thức bằng hoàng lòng em.
Mười ba năm đó, ngày đêm
Mai vàng vắng bóng, càng thêm nhớ hoài.
Bông hoa đẹp nhất
Xin nhường chị Mai.
Cánh cao đứng trước ngõ
Xuân về, khắp xóm vui.

HOA MAI: Bốn mùa cảnh đẹp đời thay,
Mai vàng đâu đã sánh tày chị em.
Chị Ban trong trắng, dịu hiền,
La-dơn lòng lầy, chị Sen ngọt ngào.
Góc vườn một cánh hoa Đào,
Giữa đông mà vẫn dạt dào nắng xuân.
Đêm về trời đất âm thầm,
Chị Quỳnh vẫn nở, trắng rằm ngát hương.
Đẹp người đẹp nét đôi đường,
Hồng nhung hồ dễ đã nhường ai đâu.
Vườn xuân đua sắc khoe màu,
Bông hoa đẹp nhất xin bầu chị em...

HOA CÚC: « Trong đầm gì đẹp bằng Sen,
Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng.
Nhị vàng bông trắng lá xanh,
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn ».

Phải không các chị, các anh,
Cầu cao trước rành rành hôm nay.

HOA SEN: *(nón che nghiêng, thẹn thùng)*

Hoa Sen đâu đẹp nhất đầm,
Vườn xuân Sen lại chẳng bằng chị em.
Đêm khuya, trời đất ngủ yên,
Chị Quỳnh vẫn thức nở thêm cho đời.
Em xin bầu chị
Bà chúa ban đêm!

HOA QUỲNH: Em chỉ nở về đêm
Giúp đời trong giây lát.
Hoa nào giữa trưa hè nắng rát
Lau lổ ai giọt giọt mồ hôi.
Hoa nào nhẹ bước quanh nôi
Cho em bé êm tròn giấc ngủ.
Hoa nào đến bên anh pháo thủ
Thơm áo anh nắng gió phai màu,
Ngọt ngào hoa bưởi, hoa ngâu
Nhu hương sữa mẹ buổi đầu nuôi con
Kia chị La-dơn
Kèn hoa đầy người
Thổi những bài vui...

HOA LA-DƠN: Vàng,
Em xin dâng tất cả
Nhưng còn thiếu hương say
Dịu nổi nhọc trong ngày.
Kia chị Hồng nhung má đỏ
Hương dịu dàng thơm suốt mùa xuân
Có phải chị là hoa đẹp nhất trên trần?

HOA HỒNG: Em chóng tàn mà đời dài năm, tháng,
Trong lòng người cần phải tháng, năm xanh.
Kia chị Cúc, nắng thu đọng đầy trăm cánh
Qua mấy mùa vẫn rực rỡ nụ cười xinh.

HOA CÚC: Chẳng cần son phấn điểm trang,
Có ai sánh được hoa Ban núi rừng.

HOA BAN: Em là hoa của núi ngàn
Quen tiếng khèn, tiếng sáo
Chỉ vui riêng bản mường...

CỤ TÙNG: Ngày xưa chồng chất khổ đau,
Đến loài hoa cũng ganh màu tị hương.

Bây giờ hoa biết nhún nhường,
Đất này ta lại yêu thương gấp mười.

(Nhìn khắp các hoa.)

Hoa nào cũng góp phần
Điểm tô màu sông núi.
Đất nước bốn nghìn năm,
Bốn mùa hoa thay đổi.

(Ngẫm nghĩ một lát.)

Chúng ta bàn bạc
Cũng đã cạn lời.

Tuổi lão cao rồi
Cũng xin phép nói.

Bông hoa đẹp nhất
Phải tìm đâu xa!

Hoa nào rực rỡ sắc cờ,

Hoa nào sông núi đợi chờ bấy lâu.

Hoa nào mãi chẳng phai màu,

Đóa hoa kỷ niệm ngàn sau nhớ đời.

Hoa Quốc khánh ai ơi

Là hoa đẹp nhất,

Hoa mừng, hoa vui.

Nhìn hoa mà nhớ sắc cờ.

Đất này đã kết thành thơ dâng Người.

HOA QUỐC KHÁNH: Em có mặt hôm nay

Cùng các bạn xum vầy

Giữa ngày hội vui vẻ

Ơn sao tình đất mẹ

Từng giọt sữa chảy chiu

Gội nắng sớm, mưa chiều

Bàn tay Người lại thương yêu gấp mười.

Bàn tay Người đã sinh sôi,

Bàn tay Người tạo niềm vui vô bờ.

Bàn tay Người — cả bài thơ

Bông hoa đẹp nhất, xin chờ...

Tiếng loa: "Đồng bào chú ý! Đồng bào chú ý!
Máy bay địch cách Hà nội năm mươi cây số. Các lực
lượng vũ trang sẵn sàng chiến đấu".

Cả vườn xôn xao. Ong con luống cuống,

BƯỚM NÂU: Làm gì mà cuống lên!
Ong miền Nam đánh Mỹ
Phải bằng chị, bằng em!

Tiếng loa: "Máy bay địch cách Hà nội ba mươi cây
số. Các lực lượng vũ trang sẵn sàng chiến đấu".

Tiếng bom nổ gần đầu đây. Tiếng máy bay gầm
rù. Tiếng súng phòng không... Một chú bé bốn tuổi
chạy qua. Chú bé sợ quá ngồi bệt xuống đất. Vài chú
ong, có bướm ló đầu ra nhìn. Bè Hoa chạy ra, dắt chú
bé xuống hầm. Trên ngọn xoan, chị ong tự vệ vẫn
đứng quan sát bầu trời. Các cô mây rủ nhau chạy
trốn. Tiếng bom nổ rất gần. Ong con sợ quá rúc đầu
vào bụi, nửa người sau thò ra ngoài. Bè Hoa lấy
chậu úp lên trên mình ong rồi mới chạy xuống hầm.

Tiếng loa: «A lô! A lô! Tin chiến thắng đầu tiên:
một máy bay địch đã bị quân dân ta bắn rơi trên
bầu trời Hà nội».

Hoa, lá, ong, bướm hò reo. Mấy chú ong ló đầu
nhìn lên trời. Có tiếng máy bay ta.

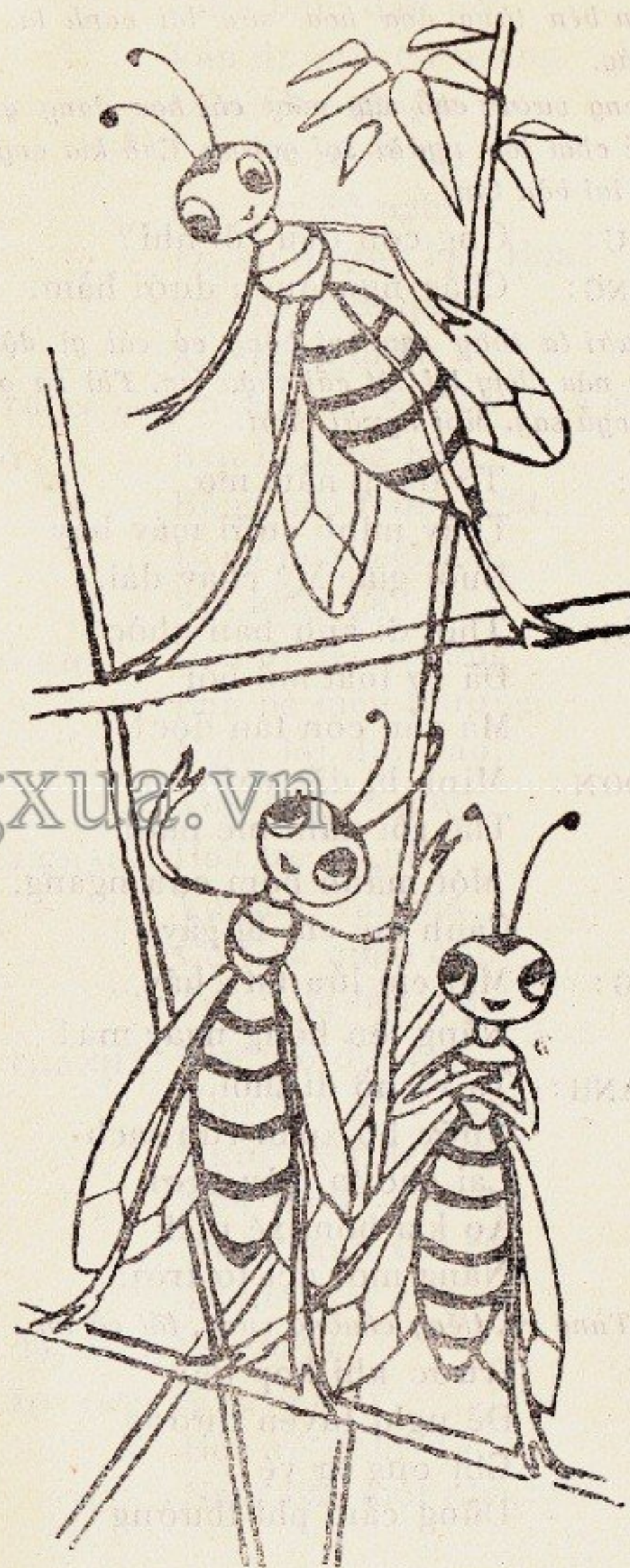
MỘT ONG: A, Mich mình!

ONG KHÁC: Mich mười bảy!

ONG KHÁC: Mich hăm mốt!

Tiếng loa: «Tin chiến thắng đầu tiên: ta hạ được
hai chiếc... Máy bay địch đã bay xa.»

BÉ HOA: (chạy ra) Nào bạn bướm, bạn ong,
Nào hoa vàng, hoa đỏ,
Nào hoa tím dễ thương,
Giôn-xon cắt rồi đó!
Có bạn nào ngã không?

Đến bên lưng đóa hoa, sửa lại cành lá, vun lại gốc cây.

Trong vườn, chỗ này mấy chị hoa đang giữ quân áo, kẻ chải tóc, người soi gương. Chỗ kia ong, bướm chum lại bàn tán.

BUỐM NÂU: Ong con đâu rồi nhỉ?

BUỐM VÀNG: Chắc ngủ quên dưới hầm.

*Người ta thấy sau bụi hồng có cái gì động đậy
Bướm nâu chạy lại lật cái chậu lên. Thì ra ong con đang ngủ say. Mọi người cười.*

ONG CON: Tôi đang nằm mơ
Thấy mình cưỡi máy bay
Đuổi giặc Mỹ chạy dài.

MỌI NGƯỜI: Thôi đi anh bạn nhóc!
Đã sợ toát mồ hôi
Mà vẫn còn tán dóc!

HOA LA-DƠN: Mình bị đốt vui lắm
Thế rồi nằm mê man.

MỘT HOA: Một mảnh bom cửa ngang,
Cánh tay em bị gãy.

HOA HỒNG: Mặt em lửa tạt cháy...

BUỐM: Nắng lên hồng ngay mà!

ĐỒNG THANH: Ta ra hồ đi thôi,
Nước hồ xuân rửa sạch
Lại cho ta màu tươi.
Áo kia bom xé rách
Nắng mới dẹt tơ trời.

Cụ Tùng ra, tiếng chuông rung, tất cả im.

CỤ TÙNG: Trước khi họp tiếp
Đề nghị tuyên dương
Chị ong tự vệ
Dũng cảm phi thường

Giữa bom đạn nổ
Vẫn đứng hiên ngang
Làm tròn nhiệm vụ.

Tất cả vỗ tay.

BUỐM: Em xin đề nghị
Tuyên dương bạn Hoa.
Sự việc vừa qua
Xin phép miễn kể.

Tất cả quây tròn quanh bé Hoa, hoan hô.

MỘT SỐ: Bạn là bông hoa,
Bông hoa thơm ngát,
Bông hoa biết hát,
Vui khắp gần xa.

MỘT SỐ KHÁC: Hoa đi đến trường.
Bạn bè mến thương,
Nghe lời dạy bảo,
Vui lòng cô giáo.

MỘT SỐ KHÁC: Hoa trở về nhà,
Vui mẹ, vui cha.
Có Hoa quần quít,
Tuổi ông bớt già.

ĐỒNG THANH: Yêu sao đôi tay
Như hoa giữa ngày.
Mười ngón tay mở
Như mười cánh nở,
Mười cánh xòe ra
Thơm ngát gần xa.

Ông lão trồng cây ra.

ÔNG LÃO: (nhìn cả vườn hoa)

Hoa về đông đủ
Nam Bắc một nhà,

Hòa thành một đóa.

(Nhìn thấy biển ngừ.)

Các bạn bầu ai?

Chị Hồng, chị Cúc,

Hoa Dao hay Mai?

CỤ TÙNG: (cúi đầu lễ phép)

Vườn xuân trăm sắc ngàn hương,

Bông hoa đẹp nhất vẫn đương chọn bầu.

Lời hay ý đẹp trước sau,

Quý sao hoa cũng biết câu nhún nhường.

Hoa nào người quý, người thương,

Họa chẳng mình cụ tỏ tường hơn ai.

Suốt đời chăm chút cho cây,

Hiền hoa e chỉ có tay người trồng.

ÔNG LÃO: (gật gù, trầm ngâm)

Một đời lão trồng hoa

Có hoa cười trước ngõ

Hương theo người bay xa.

Hoa này ắm mái nhà tranh,

Hoa kia cài mái tóc xanh đến trường.

Hoa này dịu bớt nắng sương,

Hoa kia đêm vắng gửi hương tận phòng.

Hoa nào cũng quý cũng thương.

CỤ TÙNG: Hoa đẹp về sắc,

Hoa quý về hương.

Vườn xuân nay đã tỏ tường,

Bông hoa đẹp nhất trong vườn là đây.

Cụ Tùng đặt tay lên đầu bé Hoa. Tất cả vỗ tay.

TẤT CẢ: Chăm học rồi lại chăm làm,

Bông hoa đẹp nhất cháu ngoan Bác Hồ.

Hoa nở trên đất

Thơm khắp gần xa

Làm vui mọi nhà

Là hoa đẹp nhất.

Hoa Người trên đất

Đẹp nhất tuổi thơ

Cháu ngoan Bác Hồ

Là Hoa đẹp nhất.

1968

thuongmaitruongxua.vn

Người biên tập chính: **TRẦN THỊ NHÂM**

Người trình bày : **THY NGỌC**

Người sửa bản in : **TUYẾT MINH**

Bản kẽm tráng tại Nhà máy in **TIẾN BỘ**

In 10.200 cuốn tại Nhà máy in Tiến Bộ* — Hà nội
Khổ 13 × 19 — Xong ngày 10-6-1969 — Số in: 405
Số xuất bản: 36KD — Gửi lưu chiều tháng 6 năm 1969.